

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo quod dominus, præmisso, Spiritus ubi uult spirat, subiungit, & uocem eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat, & q[uo]d ueniens idem spiritus, signum aliquod ostendat, competens gratiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

(sicut supra dictum est) paraclito huic, ut introitet, aperuit mcerendo in amaritudine, & nolendo siue renuendo temporaliter consolari.

¶ Be eo quod dominus, premisso, spūs ubi vult spirat, subiungit, & vocē eius audis, sed nescis unde veniat aut quo vadat: & quod veniens idem spūs, signum aliud quod ostendat, competens gratie quam importat. Cap. XVII.

Vid tandem cum tali uel tanta dignatiōe spirauerit spiritus ubi uult: & uocem

(inquit) eius audis, sed nescis unde ueniat aut quo uadat. Verus sermo quem dixit, & uocem eius audis. Non em̄ tacere potest qui gratiam accepit eiusmodi, etiā si interdum propter causam uel discrimen aliquod tacere uelit. Exēpli gratia: factus sum (ait Hieremias) in derisum tota die, omnes subsannant me: quia iam olim loquor, uociferans iniquitatem, & uastitatē clamito. Et factus est mihi sermo dñi in obprobrium, & in derisum tota die, & dixi. Non recordabor eius, neq; loquar in noie illius. Cū hoc dixisset & hoc dicto tacere proposuisset, quid cōtinuo sequitur? Et factus est (inquit) in corde meo quasi ignis exaestuans, claususq; in ossibus meis, & defeci ferre nō sustinens.

Iohan. 3.
Hō diuinitus
inspiratus, ta
cere nō potest
Hier. 20

Psal. 38.

Esa. 58

Iohan. 3

Psal. 76

Esa. 66.

Marth. 3
Actu. 2.

Vvaldrada
puella spiritu
sctō repleta

¶ Narratio quorundam signorū, cum quibus uisitacionem sui spūs sanctus dieb; nostris quibusdam dignanter infudit. Cap. XVIII.

E signis maioribus nunc interim taceam, uidelicet de signo uel significatione, qua super dominum in specie columbæ, & super apostolos eius apparuit in igne, ut erat & illius iudicis iram nobis mitigaturus, & istorum corda eatenus infirma per zelum bonum accensurus. De minoribus, quos nostro tempore uis-

dimus nō pigeat uel nos scribere, uel aliquem attendere, si fuerit beniuolus, quicunq; hæc legere dignabitur. **¶** Puellæ cuidam nomine Waldradæ, cum esset in apparatu nuptiarū, q̄ tamen animo eius nō sedebat ipsa nocte, uigilant em̄ alijs dormientibus, sic afflauit iste paracletus, ut præ magnitudine caloris euigilarent q̄ dormiebant, & inclamarent, putantes quod arderet ipsa domus. Iacebat iuxta matrē uiduam, sanctæ uiduitatis propositū habentem, cū per fenestram domus superiorē ecce aduenit & intrauit ignis magnus, & descendens ad eā, q̄ sola hæc uidebat, in os & in secreta uentris illius illapsus est. Prima ipsius mater p̄ magnitudine ardoris, q̄ fortiter tangebatur, somno excussa est, & in clamās altius, surgite (inquit) surgite: ardem; ardemus. At ille ignis erat nō cōburens, sed illuminans: non corpus cōsumens, sed animæ lucens. Cū ergo turbarentur, & ardorem quidem sentirent, sed ignem non uiderent, tandē persensit mater, q̄ ardor ille de filia ueniens sese diffunderet, quæ iam diuino amore inflāmata, uulnerato corde flebat abundanter, ita ut ex illa hora per multū tempus lachrymis fluere non cessaret. Quam uocem eius extic̄ audiuit aliquis: Contigerat em̄ illi secundum hoc ipsum capitulū, quod tractamus nunc, quod dixit dñs, spūs ubi uult spirat, & uocē eius audis, sed nescis unde ueniat aut q̄ uadat. Quæ ergo uocē eius extic̄ audiuit aliq̄s, nisi uotū & p̄positū, & tenorē sanctæ uirginitatis? Deniq; usq; ad senes

Iohan. 3